

befæstningsværker, de to Fløjforter, der i Virkeligheden ere Led i en Landbefæstning, og alt indrettes paa at samle de flest mulige Tropper til Forsvar af Hovedstaden. Man synes at mene, at derved hindres Neutralitetskrænkelse ved Store Bælt, men dette holder ikke Stik. Naar den danske Hær er trukken ind til København eller samlet for at hindre Landgang i Nærheden af Hovedstaden, da kan den end ikke afværge Neutralitetskrænkelse ved Store Bælts Kyst paa Sjællandssiden og endmindre ved den fynske Kyst.

Om et *Forsvar* af Neutraliteten i Jylland og paa Fyn med de smaa Hærafdelinger, som foreslaas lagt derovre, er der overhovedet ikke Tale. Og i Virkeligheden skabes der heller ikke efter disse Forslag et Forsvar af Betydning for Hovedstaden.

Sandheden er, at Danmark aldeles ikke magter et *Forsvar* for sin Neutralitet, og at de foreliggende Planer ikke en Gang muliggøre et alvorligt Forsøg paa et saadant Forsvar.

Derimod ville de Foranstaltninger, vi ere forpligtede til, kunne gennemføres ved en Ordning som den, der er foreslaaet af Mindretallet (Slengerik og Zahle). Under en Krig mellem andre Magter ville forskellige Smaakrænkelser af Neutraliteten kunne tænkes. Mindre Skibe ville f. Eks. kunne have Fordel af at benytte de Skibsværfter, Værksteder, Beddinger og Flydedokker, der findes i Byer som Frederikshavn, Aarhus, Korsør, Nyborg, Svendborg og Helsingør, medens større Skibe ikke kunne anvende disse. Efter Kampe til Søs eller ved Landgrænsen kan det desuden tænkes, at slagne Afdelinger kunne søge Tilflugt paa dansk Grund.

Til at hindre, at der i saadanne Tilfælde foregaar Krænkelse af Danmarks Neutralitet, kræves let bevægelige Hærafdelinger og hurtigsejlende Vagtskibe, der have Garnison og Station paa forskellige Steder rundt om i Landet, saaledes at der hurtig kan tilvejebringes en væbnet Politivagt der, hvor den tilfældige Krænkelse finder Sted. Deraf følger, at baade Hærens og Flaadens Etablissementer

bør spredes paa forskellige Steder i Landet. *Der bliver da ikke Brug for en stor befæstet Vaabenplads*, saaledes som Mindretallet under Nr. 9 fejlagtig gaar ud fra i sin Imødegaaelse af Forslaget om at gøre København til en aaben By.

Ministereren har forbeholdt sig, hvis hans Forslag om de fremskudte Forter ved København forkastes, at stille det paa ny, idet han gør dets Ikrafttræden afhængig af Udfaldet af en Afstemning imellem Folketingsvælgerne. Udvalgets Flertal har sluttet sig hertil.

En saadan Folkeafstemning mener Mindretallet ikke at kunne gaa med til.

Naar Folkeafstemning tidligere har været nævnt som den Vej, ad hvilken vort Militærvæsens Ordning skulde fastslaaes, har man som dens Genstand tænkt sig selve det Grundlag, hvorpaa denne Ordning skulde bygges, særlig Spørgsmaalet om, hvorvidt København skulde befæstes eller gøres til en aaben By, og en Afstemning paa et saadant Grundlag kunde Mindretallet have billiget. Men ved en Folkeafstemning at afgøre, om København — efter at dens Befæstning til Søsiden er fastslaaet — paa Landsiden skal forsynes med flere eller færre befæstede Punkter, er at berøve Lovgivningsmagten en Afgørelse, som netop den er sat til at træffe.

Rigsdagen bør ikke fralægge sig Ansvar for Løsningen af sine Opgaver og ej heller godkende en Folkeafstemning, der kun er et Skilt.

Planen om at forelægge for Befolkningen et saa specielt Spørgsmaal som det, der her er Tale om, kan efter Mindretallets Mening kun betragtes som en taktisk Manøvre til Opnaaelse af øjeblikkelige Partiformaal.

Et *treddie Mindretal* (Parkov): Principperne i de af Regeringen forelagte Forslag og de i Bemærkningerne dertil fremsatte Motiver kan jeg i det hele og store give min Tilslutning, baade hvad angaar Betragtningerne om Nødvendigheden af Udviklingen af det levende og